

La Creu

Als ardits fejoicistes organitzadors del II Concurs de Visions de Passió, que amb tan èxit i devotament és admirat aquests dies.

La Creu! El símbol de la nostra Redempció segueix avui essent, com ha estat sempre, la preocupació primera i constant de les nacions i de les consciències d'ençà d'aquell Divendres Sant ferèstec i sublim, on hi bullia tot l'odi i l'amor hi vessava pròdigament.

Adés, és freturant per a alçar-la gloriosa, triomfant, per que a la seva ombra dolça floreïessin els pobles saturats de pau i gràcia; adés, tot és per a soterrar la Creu, per a menysprear-la i blasmant del símbol de l'amor, que s'alcen brassos homeiers satànicament contra ella: la Creu, però, sempre immovil i amorosa!

Sempre immovil i amorosa resta la Creu com la llum, la llum blanca i pura de la veritat a desgrat de la lluita masònica de les tenebres, la mentida vil i criminal.

Qui sent fretura per la veritat, sempre la mateixa, car és única, estima la Creu, brassos oberts de Pare amorosíssim, far de veritat i bonesa, generosa com la llum que plana arreu, bona com l'aigua que per a tothom devalla.

Qui estima la Creu amb ingenu entusiasme la du ben enlaire, oviradora dels pobles més populosos i més recòndits, dalejant que la seva claror divina plani damunt totes les faç i els homes s'hi atancin com únic recés on alateja la pau, la veritable pau, i sojorna l'amor, el divinal amor.

El modernisme fugint de la Creu es llença en el desesper; i l'odi i el neguit s'ensenyorejen dels pobles, i el crim s'entronitza en els alts poders i un fanatisme pagà embolcalla les ments.

Mai Déu és tant conquistador com des de la Creu. Oidàl tots els pobles coneguessin Déu sofrent, esgotat de forces físiques ensem que vigoritzat de tota la seva infinita misericòrdia! Quant l'estimarien!

La Passió del Crist té un procés viu, sagnant i dolç. La Via del Calvari és sempre conhortadora i posa serenor a l'esperit. Hom sent una plàcidesa en l'esguardar el Crist que fa bé com un bàlsam guridor a les ferides de l'ànima! Quan l'aclaparament de la dolor pesa com una llosa freda damunt del cor nostre, l'únic conhort, és llavors, la llum suau i esperansadora del Crist morent penjat en la Creu enribetat de sang.

G. X.